חדשות אכילה

בישול

דבר ידוע הוא שאמריקה מתקרבת אלינו כל הזמן בצעדי־ענק. כל האוכל הקפוא והחצי־מוכן, וכל מכשירי־החשמל החוסכים עבודה, ובזמן ה־אחרון אפילו סופרי־מרקטים שפתוחים כל הלילה — ממש אמריקה.

כל הזמן חיכיתי לראות מתי תגיע הזוועה הזאת ששמה ארוחות טלוויזיה, שמיליונים בא־מריקה חיים ומשמינים מהן, ומיליונים אחרים, שיודעים מה זה אוכל טוב, נגעלים מהן.

אז זה הגיע. חברת תלמה החליטה להתלבש על זה. אלא שחברת תלמה מכירה, כנראה, את הקהל שלה וחושבת שהארוחות הללו, בתוך נייר־הכסף, שמוציאים מהמקפיא ומכניסים למיקרו־גל, יגרמו לישראלים (שאולי הם לא מומחים גדולים בענייני אוכל, אבל הם קצת יותר מומחים מהאמריקאים) לעשות פיחס.

אז תלמה התפשרה עם עצמה. הם הוציאו לאור לוח־שנה ועליו הצעות לארוחות־טלוויזיה. דוגמה לארוחת־טלוויזיה חלבית: שיבעה חומרים שונים ועוד שישה דברים אחרים לקישוט. ושמונה סעי־פים באופן־ההכנה, כולל חצי שעה המתנה במק־רר.

במילים אחרות, מי שרוצה ארוחת־טלוויזיה, צריך ללכת לשוק ולמכולת, לקנות סל מלא מצרכים, לחזור הביתה ולהיכנס למיטבח לשעה. כאלה ארוחות אני מכינה כשיש לי אורחים חשובים. עם כל הכבוד לחברת תלמה, הפעם פי־שלתם. אי אפשר להיות קצת בהריון. או שאתם מציעים אוכל שלוקח שלוש דקות ויש לו טעם כזה או שתחליפו את השם.

רושם

למלון הילטון בתל־אביב הגיע קונדיטור מומ־חה בשם ז'אן־לוק קאיו. ראו במלון מה הוא עושה לעוגות והחליטו, כנראה, שחבל לבזבז את זה רק על אורחי המלון. ולכן מעכשיו יכול כל בן־אדם, או אשתו להיכנס למלון הילטון ולקנות עוגה (פי־רות, גבינה, רוקוקו, היער־השחור ועוד) כל אחת במחיר 41 שקלים. לגמרי לא זול, אבל העוגה ארוזה בקופסא מאוד הדורה ועליה כתוב שהיא מעשה ידיהם של אשפי מלון הילטון.

אתם יודעים כמה זה שווה לאנשים מסויימים?

צוק העיתים

חברת־המזון האירופית קונטיננטל פוד ראתה שהפוטנציאל בארץ הוא גדול ולכן פנתה וגישתה מה עושים כדי למכור כאן. זה היה עוד לפני הבחירות, אבל היה מישהו מאוד חכם שאמר להם: „רוצים למכור בישראל — קחו רבי שיתן לכם הכשר." לקחו רבי, נתן הכשר ועכשיו אפשר לק־נות בארץ כ־30 רוטבים, מיטבלים ומגות אח־רונות כשרות לגמרי.

מוצרים טעימים, ארוזים יפה ובמחירים סבי־רים לגמרי.

מומלץ

פינוקי עוף של עוף הנל"ך נראים למראית עין כמו עוד שניצל, שמחזיקים במקפיא ואחר־כך מטגנים קלות. אבל הפעם טרחו על המוצרים קצת יותר. מלבד שניצל העוף המצופה בפירורי לחם יש להם גם שניצל ממולא בפסטרמה, נתחי עוף בציפוי ירקות, שוקיים מצופים ועוד דברים טעי־מים להפליא, שאפשר לגמור את הכנתם בטוס־טר־אובן ללא שומן וללא טירחה גדולה.

אחרי הבחירות

ידידי יוסי שיין טילפן במיוחד, כדי להגיד לי שאם „אגודה" לא יכולה לשבת בקואליציה עם ש"ס — זו הוכחה ברורה לכך שיש אלוהים.

★ ★ ★

חברה שלי, שגרה כבר שלוש שנים בארצות־הברית, טילפנה אלי למחרת הבחירות, כדי לש־מוע את הבשורות ממקור ראשון (כלומר ממני). בישרתי לה שהליכוד קיבל 40 מנדאטים והמערך 39.

למחרת היא שמעה כנראה בטלוויזיה האמרי־קאית על הניצחון של המיפלגות הדתיות ומייד היא טילפנה שוב, לשמוע מה קורה כאן. הסברתי לה שזהו המצב, והליכוד, ביחד עם המיפלגות הדתיות, הולך להרכיב ממשלה.

עברו עוד יומיים, וכנראה היא שוב שמעה משהו בטלוויזיה האמריקאית. היא טילפנה שוב ושאלה מה זה הסיפור על אחד הרבנים שאמר למיפלגתו שהיא צריכה להרכיב ממשלה רק עם המערך. הסברתי לה מה שידעתי.

החברה שלי, שחשבון השיחות הבינלאומיות שלה התנפח מאוד השבוע, אמרה לי קצת בכעס: „כל יום את אומרת לי משהו אחר. אולי תחליטי?"

אלי דסה, העולם הזה

גימלאית בסעולה
צעירה ברוחה

הייתי צריכה לדעת כבר קודם לכן, שבסוף אני אהיה אשמה גם בעניין הזה. בשביל מה יש חב־רים?

★ ★ ★

דודתי הרטה בת ה־81 היא אשה מקסימה. חכמה, בעלת חוש־הומור, טובה, יפה, מפרגנת לכל העולם, אוהבת אדם, מתעניינת בכל דבר, קוראת הרבה, יודעת הרבה. בקיצור, דודתי הרטה היא אשה כמעט מושלמת. הכמעט הוא רק בגלל השפה העברית.

אמנם דודתי הרטה הגיעה ארצה כבר לפני 40 שנה, אבל מהר מאוד הסתבר לה שגם פה אפשר לדבר ולקרוא גרמנית וחבל על המאמץ להתחיל ללמוד את השפה המשונה הזאת ששמה עברית.

עברו שנים, היא קלטה כמה מילים בעברית והיום היא יכולה כבר להבין הרבה מאוד ואפילו לדבר היא יכולה. הבעייה היא רק עם האותיות המוזרות הללו שנראות כמו סינית וגם כותבים אותן הפוך. אבל הארץ מלאה בספרים ובעיתונים בגרמנית, ולכן אין בעייה עם האותיות העבריות. ואת אומרת, אין בעייה עד הבחירות.

בעצם, לא יפה מצד מישרד־הפנים שהם לא כותבים את פתקי־ההצבעה באותיות לטיניות, אבל זה מה שיש.

אז דודתי הרטה, שהיו לה המון שיחות פולי־טיות עם חברותיה, החליטה שהיא רוצה להצביע עבור אמנון רובינשטיין. הלכה וחקרה איך נראה הפתק שצריך לשים בתוך המעטפה אם רוצים להצביע לאמנון רובינשטיין. אמרו לה שעל הפ־תק כתוב „הן". הסתכלה דודתי הרטה בפתק הרבה פעמים ועשתה לה סימנים כדי לזכור. ה' זה כמו הרטה, היא חשבה לעצמה, וליד האות ה' יש איזה קו ארוך.

ובאמת, ביום הבחירות, כשנכנסה דודתי הרטה אל מאחורי הפרגוד, מייד היא ראתה את הנייר שעליו כתוב ה' כמו בהרטה, ולידו קו ארוך. לקחה את הפתק, שמה במעטפה והכניסה לקלפי.

אגב, לחברה של דודתי הרטה דווקא לא הצליח לבחור במה שהיא רצתה. וזה רק מפני שהיא לא עשתה שיעורי־בית. גם החברה של דודתי הרטה לא חזקה במיוחד בעברית, אבל היא ידעה שהיא מאוד רוצה להצביע לליכוד. המילה „ליכוד" מור־כבת מיותר מדי אותיות כדי שאפשר יהיה לזכור אותן, ולכן החליטה החברה של דודתי הרטה שהיא תצביע עבור מילה בת חמש אותיות שמת־חילה ב־ל'.

אבל כשהלכה הגברת אל מאחורי הפרגוד, הס־תכלה ימינה ושמאלה ולא ראתה אף פתק אחד שעליו כתוב משהו בחמש אותיות ושמתחיל ב־ל'. הסתכלה הגברת שוב ושוב ואז התחילו כבר לזרז אותה.

נו, מה היא יכלה לעשות? לא היה „ליכוד" בשום מקום. אז הדבר הראשון שנראה לה מוכר היה „אמת", והיא שמה „אמת" בקלפי. מה כבר יכול להיות? היא אמרה לעצמה, אמת, ליכוד, הכל אותו דבר.

★ ★ ★

נכון שהגימלאים לא עברו את אחוז החסימה ולא הגיעו לכנסת — אבל תראו מה, בכל זאת, קרה להם. כל הכבוד.

רטבים אירופיים
טעים, ובמחיר סביר

המחירים בין 9 ל־13.50 שקלים למגשית במישקל 500 גרם. יופי!

עירבוב שמנים

ובלי שמן חדש הרי אי אפשר — אז יש שמן חדש. שמן מיוחד לסלט מתוצרת ויטה. עירבוב של שמן־זית זך ושמן־חמניות, שנקרא בישראל סלמית ומחירו 5.30 שקלים לבקבוק.

היצרנים אומרים שהוא בריא בגלל החמניות וטעים בגלל הזית.

שם עברי

ובמקום מנה אחרונה — מרציפן ממולא באגוזים או ברובדבנים, ומצופה בשוקולד לבן. 15 יחידות באריזה במחיר 8.97 שקלים. כל תחיכה מנה אחרונה. אבל השם הורג אותי. למה לקרוא לשוקולד ישראלי טעים דווקא אמדאוס? ככה היצרן חשב כנראה שהוא יצליח למכור יותר.

אז למי שמוכן לבלוע את השם המעצבן — הממתק טעים מאוד.

תחזית מזג־האוויר

הדיוק של השרות המטרולוגי מזכיר מאוד את הדיוק של סקרי דעת־הקהל לפני הבחירות. לפי השרות המטרולוגי אנחנו חיים כבר חודש וחצי בגשם סוחף. אנחנו וגם צפון־הארץ והדרום, המיזרח וקצת המערב. אבל איפה ההודעות שלהם ואיפה החורף?

ואם גם אתם, כמוני, התייאשתם מהאדונים (אולי גם גברות) הנכבדים של השרות הנ"ל, ובכל זאת אתם רוצים לדעת מה קורה בחורף — אז איש־בשורה אני לכם היום.

יש חורף! מתחיל ממש היום.

איך אני יודעת? ראיתי נחליאלי על המירפסת. והנחליאלים, כידוע, אינם עובדים לפי מחשבים, אינם קוראים מפות מטרולוגיות, אינם מתעס־קים במדע. הנחליאלים באים כשמתחיל כאן החורף.

נחכה שלושה ימים ונראה מי יותר מדוייק. אני מהמרת על הנחליאלים.